

**മധുരമായ കൂട്ടികളേ - നിങ്ങൾ ഡബിൾ അഹിംസകരാക്കണം,
മനസാ-വാചാ-കർമ്മണാ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും ആർക്കും ദു:ഖം നൽകരുത്.**

ചോദ്യം:- കല്പ-കല്പം ബാബയിൽനിന്നും പുർണ്ണമായും സന്ധത്ത് നേടിയ കൂട്ടികളുടെ അടയാളം എന്നതായിരിക്കും?

ഉത്തരം:- അവർ പതീതരുടെ കൂടുകൈക്ക് ഒഴിവാക്കി ബാബയിൽ നിന്നും സന്ധത്ത് നേടുന്നതിനായി ശ്രീമത പ്രകാരം നടക്കുന്നതിൽ മുഴുകും. ഗൃഹസ്ഥ വ്യവഹാരത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൊണ്ട് പവിത്രമായിരിക്കണം എന്നതാണ് ബാബയുടെ ആദ്യത്തെ ആജ്ഞ, പരിപുർണ്ണമായും ഈ ആജ്ഞ പ്രകാരം നടക്കും. ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെ ചോദിക്കില്ല, അപ്പോൾ ലോകം എങ്ങനെ മുന്നോട്ടുപോകും എന്ന്. അവർക്കിടയിൽ ഒരിക്കലും കൂറ്റുകൂതുങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയില്ല. അവർ സന്ധാരി ശ്രിബാബയുടെ പത്രത്ര, ബേഹാവിന്റെ കൂട്ടികളായ സഹോദരി-സഹോദരമാർ ആണ്ണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി നടക്കും.

ഗീതം:- മാതാ ഓ മാതാ....

ഒം ശാന്തി. കൂട്ടികൾക്ക് ഇപ്പോൾ ആരുദ്ധരയും മഹിമ ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഭക്തരാണ് മഹിമ പാടുന്നത്, ഈ ഗീതം ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലൂള്ളവർ മമ്മയെ പറ്റി മഹിമ പാടിയതാണ്. എന്നാൽ പാവങ്ങൾക്ക് മമ അങ്ങനെ എന്ന് സേവനമാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത് എന്നതറിയില്ല! പുർണ്ണത കൈവരിച്ചു, അതിനാൽ അവരുടെ മഹിമ പാടുന്നു. പകേശ വാസ്തവത്തിൽ മഹിമ പാടുന്നത് നന്നിനുമാത്രമാണ്. ആ ഒരാൾ ഇരുന്ന് കൂട്ടികളെ പറിപ്പിക്കുകയാണ്, കൂടാതെ അങ്ങനെയാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടികളാണ് അദ്ദേഹം ഭാരതത്തിന്റെ അപവാ വിശാനിന്റെ സേവനം ചെയ്യുകയാണ്. ഭാരതത്തിനാണ് മഹിമ ചെയ്യുന്നത്. ചിത്രവും ഭാരതത്തിൽ തന്നെയാണുള്ളത്. ജഗദംബവയുടെ പുജയും ഇവിടെ ധാരാളം നടക്കുന്നു. പുരുത്തങ്ങും നടക്കുന്നില്ല. ചിലയിടത്തോക്കെ ശ്രിവരെ ചിത്രവും ഉണ്ട് എന്നാൽ അവർ ഇതൊന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ മഹിമയുള്ളത് ശ്രിവന്നാണ്. ആ ശ്രിബാബയാണ് പിന്നീട് ജഗദംബക്കും ജഗത്പിതാവിനും മഹിമ നേടിക്കൊടുക്കുന്നത്. ബാബയിൽ നിന്നും തന്നെയാണ് സർവ്വർക്കും ശ്രീമതം ലഭിക്കുന്നത്. ദിൽവാഡാ ക്ഷേത്രത്തിൽ എല്ലാവരുടേയും ചിത്രങ്ങൾ ഇല്ല. കൂട്ടികൾ അനേകം ഉണ്ട്. നിങ്ങൾ എല്ലാ കൂട്ടികളും രാജ്യോഗം പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് ചിത്രമാക്കുക കൂടിച്ചുപേരുടേതെ ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ.

നിങ്ങൾക്ക് അറിയാം ബാബ നമ്മളെ സർബ്ബത്തിന്റെ അധികാരികളാക്കുകയാണ്. ശ്രിബാബ ഇദ്ദേഹത്തിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. കല്പം മുൻപും ഇതുപോലെതന്നെ പരമപിതാവായ പരമാത്മാവ് നമ്മ രാജ്യോഗം പറിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പ്രാക്കികലോധി ബുദ്ധിയിലും അനുഭവപ്പെടുന്നു. മറ്റുള്ളവർ കേൾക്കുന്നോൾ അതിൽ ചിലർ പറയും ശരിക്കും സത്യമായ കാര്യമാണ്, മറ്റുചിലർ പറയും തങ്ങളിൽത്തന്നെ അംഗീകരിക്കും. എല്ലാവരും ഒരുപോലെയല്ല, പുതുതായി ആരക്കിലും വരുന്നോൾ ചോദ്യം ചോദിക്കാറുണ്ട് - ഗോധ്യപാദരിന്റെ പേര് എപ്പോഴാണ് കേടുത്? എപ്പോഴാണ് ഭഗവാന്റെ പേര് കേടുത്? തൊന്തെ ഗോധ്യപാദരിനെ ഓർമ്മിക്കാറില്ല എന്നിങ്ങനെ ഒരു മനുഷ്യൻ പോലും പറയുകയില്ല എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇപ്പോൾ സർവ്വരും ദു:ഖികളാണ് അതിനാൽ പരമാത്മാവിനെ തീർച്ചയായും ഓർമ്മിക്കുന്നു. സത്യഗതത്തിൽ പതീത പാവനാ വരു എന്ന് ആരും പറയുകയില്ല. ദു:ഖത്തിൽ സർവ്വരും ഓർമ്മിക്കുന്നു, സുവത്തിൽ ആരും ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല. ദു:ഖത്തിൽ ഓർമ്മിക്കുന്നത് ആരെയാണ്? ഒന്നിനെ. ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ട് എന്നിരുന്നാലും അറിയുന്നില്ല, കൈവല്യം മഹിമ ചെയ്യുകയാണ്.

ഇവിടെ എല്ലാം മതത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളാണ്. പാടുന്ന റിലീജ്യൻ ഇസ് മെര്റ്റ് (മതം ശക്തിയാണ്). ഏത് മതത്തിലാണ് അത്രയും ശക്തിയുള്ളത്? എല്ലാ മതങ്ങൾക്കും അതു ശക്തിയൈന്നുമില്ല. ബാബ വന്ന് ഒരു ദേവീ-ദേവതാ ധർമ്മം സ്ഥാപിക്കുന്നു. ബാബയെ ആർശ മെര്റ്റി (സർവ്വ ശക്തി) എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിക്കുന്ന ധർമ്മം, അതിൽ തന്നെയാണ് ശക്തിയുള്ളത്. നിങ്ങൾക്ക് അറിയാം നാം ദേവീ ദേവതാ ധർമ്മത്തിന്റെതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അപ്പോൾ നമ്മളിൽ എത്ര ശക്തിയാണ് വന്നു ചേരുന്നത്! നമ്മൾ അച്ചുന്നിൽ നിന്ന് രാജ്യപദവി നേടുകയാണ്. നമ്മൾ ഒരു ഫിംസയും ചെയ്യുന്നില്ല. സത്യഗതത്തിൽ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള ഫിംസകളും ഉണ്ടാകുകയില്ല. ഒന്നാണ് കാമകംാരയുടെ ഫിംസ, മരുന്ന് ആരോടുകൂടിലും ക്രോധിക്കുക, മോശമായ വാക്കുകൾ പറയുക, ഇതും അസ്ത്രത്വം എയ്യുന്നതിന് തുല്യമാണ്.

ഇതിനെ അക്കമം എന്നാണ് (വയലുക്ക്) പറയുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് ആർക്കും ദു:ഖം നൽകാൻ കഴിയില്ല. ബാബ എത്ര നന്നായി പറിപ്പിക്കുന്നു. സർവ്വരേയും സുവികളാക്കു പ്രധാനപ്പേട്ട കാര്യം കാമ-കംാരയുടെ പ്രയോഗമാണ് - ഈതാണ് എറുവും വലിയ ഹിന്ദി. തോകുകളും മറ്റും പ്രയോഗിക്കുന്നതും, കൊല്ലുന്നതും ഒക്കെ ഹിന്ദി തന്നെയാണ്. ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ മറ്റാരാർക്ക് ദു:ഖം നൽകുന്നത് ഹിന്ദിസയാണ് അതിനാൽ ബാബ പറയുന്നു കാമം മഹാ ശത്രുവാണ്. പാടാറുണ്ട് അഹിന്ദിസ പരമമായ ദേവീ-ദേവമാരുടെ ധർമ്മമാണ്. അവർത്തൽ രണ്ട് ഹിന്ദിസകളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആർക്കും ഒരിക്കലും മനസ്സാ-വാചാ-കർമ്മണാഡു:ഖം നൽകിയിരുന്നില്ല. ബാബ വന്നിട്ട് സർവ്വത്തിന്റെ സ്ഥാപന ചെയ്യുകയാണ്. കല്പം മുൻപ് ചെയ്തിരുന്നു, ഇപ്പോൾ വീണ്ടും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആരെയെങ്കിലും കൊല്ലുക, പീഡിപ്പിക്കുക, ഭക്താധികാരിക്കുക തുടങ്ങി എല്ലാത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുകയാണ്. പ്രധാനമായ കാര്യം പവിത്രതയുടേതാണ്, അതിനാലാണ് രാഷ്ട്രാ-ബന്ധനം ആഞ്ചോഷിക്കുന്നത്. സഹോദരിമാർ സഹോദരരാർക്ക് രാഖി കെടുന്നു, എന്തിനെന്നാൽ കാമ-കംാര പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കാൻ. എന്നാൽ മനുഷ്യർ ഇതിന്റെ അർത്ഥം അറിയുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ബേഹാവിന്റെ കുട്ടികളാണ്, ശിവൻ്റെ പാത്രരാജാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ സഹോദരീ-സഹോദരരാകുന്നു. പരസ്പരം ഒരിക്കലും ക്രിമിനൽ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകരുത്. ഈതാണ് പവിത്രമാകുന്നതിനുള്ള യുക്തി. സഹോദരീ സഹോദരരാർ പരസ്പരം ഒരിക്കലും വിവാഹം കഴിക്കില്ല. അപ്പോൾ ബാബ മനസ്സിലാക്കിത്തരുകയാണ് കല്പം മുൻപ് ആരെകയെങ്ങൊ സന്പത്ത് നേടിയിട്ടുള്ളത് അവർ മാത്രമേ ശ്രീമതം പ്രകാരം നടക്കുകയുള്ളൂ. അദർക്കുമാരി, കുമാരി കുമാരമാർ എന്നിവരുടെ അനുഭവങ്ങളുണ്ട്. ഗുഹാസ്ഥത്തിൽ നിന്നും വന്ന ബാബയുടെ കുട്ടികളായവരെയാണ് അദർ എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. തീർച്ചയായും സന്ദുർഘ്ഘമായി പോയവരാണ്, ഇപ്പോൾ വീണ്ടും പ്രാക്തികളിൽ ആണ്. ഇങ്ങനെ കരുതരുത് നമ്മൾ പവിത്രരാധായാൽ പിന്നെ സുഷ്ഠി എങ്ങനെ മുന്നോട്ട് പോകും! ഇപ്പോൾ ഈ ലോകം പതിനീതമായിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ അവഗ്രഹം പാവന ലോകമാണ്. പതിനീത ലോകം മുന്നോട്ട് പോയ്ക്കാണ്ടിരിക്കുകയാണ്, അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് പതിനീതരുടെ കൃട്ട് ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ബാബ വന്ന് വികാരീ ലോകം ആരംഭിക്കും. അച്ചൻ വന്ന മകൾക്ക് നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു, ശ്രേഷ്ഠ ചിലർ മാനിക്കുന്നു, മാനിക്കാതിരിക്കുന്നു. ശ്രീമർ ശ്രവാനുവാചാ. ശ്രവാൻ ഇരുന്ന് കുട്ടികളെ പറിപ്പിക്കുന്നു. എന്ത് ആകിത്തീർക്കും? തീർച്ചയായും ശ്രവാൻ ശ്രവത്തിമാരാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ആർ എങ്ങനെയാണോ അവരെ അങ്ങനെ തന്നെ ആകിത്തീർക്കുന്നു. നിരാകാരനായ ശ്രവാൻ ഇരുന്ന് നിരാകാരരായ ആത്മാക്കളെ ഈ ശരീരത്തിലും പറിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് ബാബയുടെ ലോങ്ങ് ബുട്ട് (വലിയ ചെരുപ്പ്) ആണ്. ബാബക്ക് ശരീരം ആവശ്യമല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരമാകുന്ന ചെരുപ്പ് പഴയതായിരിക്കുന്നു. പുതിയതായിരുന്നപ്പോൾ, ബൈജുത്തതായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ കരുതുപോയി. ബാബ മനസ്സിലാക്കിത്തനിട്ടുണ്ട് നിങ്ങൾ കുട്ടികൾ ഈ സമയം കരുത്തിരിക്കുന്നു പിന്നീട് സുന്ദരമാകുന്നു. ഈ സമയം ഓരോരുത്തരും കരുതവരായിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് 84 ജനങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടിവന്നു. കുഷ്ഠണ്ണൻ ആദ്യം സുന്ദരനായിരുന്നു. പതുക്കെ-പതുക്കെ സൗന്ദര്യം കുറഞ്ഞുവന്നു. കുഷ്ഠണ്ണൻ ചിത്രവുമുണ്ട്, നരകത്തെ തൊഴിക്കുകയും സർവ്വത്തെ കൈയ്യിൽ പച്ചിരിക്കുന്നതായും. പറയുകയാണ് സർവ്വത്തിൽ ഞാൻ സുന്ദരനായിരുന്നു എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നരകത്തിൽ കരുതുപോയിരിക്കുന്നു അതിനാൽ തൊഴിക്കുന്നു. ആരെകയെങ്ങൊ സുരൂവാംഗ കുലത്തിന്നേതായി കൂളിയുള്ളത് അവരെല്ലാം സുന്ദരമായിരുന്നു. മുഴുവൻ കുലവും രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും കരുതുപോയിരിക്കുന്നു അതിനാൽ ശ്രാമസുന്ദരൻ എന്ന നാമത്തിൽ വിളിച്ചുപോരുന്നു. ശ്രീ കുഷ്ഠണ്ണൻ ആത്മാവ് തന്നെയാണ് ആദ്യ ജനമെടുക്കുന്നത്. കുഷ്ഠണ്ണനോടാപ്പം മുഴുവൻ രാജകുലവും ഉണ്ടാകും. എല്ലാവരും പുതുഷാർത്ഥം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് വീണ്ടും വൈജ്ഞാനിക്കുവാനായി. പറയുന്നു കാളിയമർദ്ദനത്തിൽ സർപ്പം ദംശിച്ചതാണെന്ന്. അതും ഇപ്പോഴത്തെ കാര്യമാണ്, മായ എല്ലാവരേയും കരുപ്പിച്ചുകളണ്ടു. ബാബ വീണ്ടും വൈജ്ഞാനവരം കുന്നു. സർവ്വത്തിൽ അങ്ങനെയുണ്ടാകില്ല. അവിടെ 21 ജനം സദാ സുവികളായിരിക്കുന്നു. അകാലമൃത്യു ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ദൈവപീഠ രാജായാണി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ബാബ വന്ന് സർവ്വർക്കും രാജ്യ-ഭാഗ്യം നൽകുകയാണ്. മറ്റ് ധർമ്മസ്ഥാപകർക്ക് രാജ്യ-ഭാഗ്യം നൽകാൻ കഴിയില്ല. ഇബ്രാഹിം, ബുദ്ധൻ തുടങ്ങിയവർ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നില്ല. അവർ കേവലം ധർമ്മമാണ് സ്ഥാപിക്കുന്നത്, പിന്നീട് ധർമ്മത്തിന് വ്യാഖി ഉണ്ടാകുന്നു. അവരെ വാസ്തവത്തിൽ ശരൂക്കുമാർ എന്നുപോലും വിളിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്തുകൊണ്ടുണ്ടെന്നും ശുരൂഭക്തി ചെയ്യുന്നത് സത്ഗതിക്കുവേണ്ടിയാണ്. അവർ വരുന്നത് ധർമ്മം സ്ഥാപിക്കുവാനാണ്, സത്ഗതി നൽകാനല്ല. അവർക്ക് ശ്രേഷ്ഠം അവരുടെ ധർമ്മത്തിലെ ആത്മാക്കൾ താഴേക്ക് പതിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ശുരൂ എന്നും ആരോധ്യം വിളിക്കാൻ കഴിയില്ല. സർവ്വരുദ്ധയും സത്ഗതി ചെയ്യുന്നത് ഒരേയൊരു ശിവബാബവയെ പറ്റി പറയുകയില്ല അദ്ദേഹം ജനം എടുക്കുന്നവനാണെന്ന്, അത് തെറ്റായിപ്പോകും. അദ്ദേഹം അവതാരമെടുക്കുന്നു. ജനമെടുക്കുകയെന്നാൽ

അച്ചൻ വന്ന മകൾക്ക് നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു, ശ്രേഷ്ഠ ചിലർ മാനിക്കുന്നു, മാനിക്കാതിരിക്കുന്നു. ശ്രീമർ ശ്രവാനുവാചാ. ശ്രവാൻ ഇരുന്ന് കുട്ടികളെ പറിപ്പിക്കുന്നു. എന്ത് ആകിത്തീർക്കും? തീർച്ചയായും ശ്രവാൻ ശ്രവത്തിമാരാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ആർ എങ്ങനെയാണോ അവരെ അങ്ങനെ തന്നെ ആകിത്തീർക്കുന്നു. നിരാകാരനായ ശ്രവാൻ ഇരുന്ന് നിരാകാരരായ ആത്മാക്കളെ ഈ ശരീരത്തിലും പറിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് ബാബയുടെ ലോങ്ങ് ബുട്ട് (വലിയ ചെരുപ്പ്) ആണ്. ബാബക്ക് ശരീരം ആവശ്യമല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരമാകുന്ന ചെരുപ്പ് പഴയതായിരിക്കുന്നു. പുതിയതായിരുന്നപ്പോൾ, ബൈജുത്തതായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ കരുതുപോയായി. ബാബ മനസ്സിലാക്കിത്തനിട്ടുണ്ട് നിങ്ങൾ കുട്ടികൾ ഈ സമയം കരുത്തിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് 84 ജനങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടിവന്നു. കുഷ്ഠണ്ണൻ ആദ്യം സുന്ദരനായിരുന്നു. പതുക്കെ-പതുക്കെ സൗന്ദര്യം കുറഞ്ഞുവന്നു. കുഷ്ഠണ്ണൻ ചിത്രവുമുണ്ട്, നരകത്തെ തൊഴിക്കുകയും സർവ്വത്തെ കൈയ്യിൽ പച്ചിരിക്കുന്നതായും. പറയുകയാണ് സർവ്വത്തിൽ ഞാൻ സുന്ദരനായിരുന്നു എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നരകത്തിൽ കരുതുപോയിരിക്കുന്നു അതിനാൽ തൊഴിക്കുന്നു. ആരെകയെങ്ങൊ സുരൂവാംഗ കുലത്തിന്നേതായി കൂളിയുള്ളത് അവരെല്ലാം സുന്ദരമായിരുന്നു. മുഴുവൻ കുലവും രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും കരുതുപോയിരിക്കുന്നു അതിനാൽ ശ്രാമസുന്ദരൻ എന്ന നാമത്തിൽ വിളിച്ചുപോരുന്നു. ശ്രീ കുഷ്ഠണ്ണൻ ആത്മാവ് തന്നെയാണ് ആദ്യ ജനമെടുക്കുന്നത്. കുഷ്ഠണ്ണനോടാപ്പം മുഴുവൻ രാജകുലവും ഉണ്ടാകും. എല്ലാവരും പുതുഷാർത്ഥം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് വീണ്ടും വൈജ്ഞാനിക്കുവാനായി. പറയുന്നു കാളിയമർദ്ദനത്തിൽ സർപ്പം ദംശിച്ചതാണെന്ന്. അതും ഇപ്പോഴത്തെ കാര്യമാണ്, മായ എല്ലാവരേയും കരുപ്പിച്ചുകളണ്ടു. ബാബ വീണ്ടും വൈജ്ഞാനവരം കുന്നു. സർവ്വത്തിൽ അങ്ങനെയുണ്ടാകില്ല. അവിടെ 21 ജനം സദാ സുവികളായിരിക്കുന്നു. അകാലമൃത്യു ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ദൈവപീഠ രാജായാണി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ബാബ വന്ന് സർവ്വർക്കും രാജ്യ-ഭാഗ്യം നൽകുകയാണ്. മറ്റ് ധർമ്മസ്ഥാപകർക്ക് രാജ്യ-ഭാഗ്യം നൽകാൻ കഴിയില്ല. ഇബ്രാഹിം, ബുദ്ധൻ തുടങ്ങിയവർ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നില്ല. അവർ കേവലം ധർമ്മമാണ് സ്ഥാപിക്കുന്നത്, പിന്നീട് ധർമ്മത്തിന് വ്യാഖി ഉണ്ടാകുന്നു. അവരെ വാസ്തവത്തിൽ ശരൂക്കുമാർ എന്നുപോലും വിളിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്തുകൊണ്ടുണ്ടെന്നും ശുരൂഭക്തി ചെയ്യുന്നത് സത്ഗതിക്കുവേണ്ടിയാണ്. അവർ വരുന്നത് ധർമ്മം സ്ഥാപിക്കുവാനാണ്, സത്ഗതി നൽകാനല്ല. അവർക്ക് ശ്രേഷ്ഠം അവരുടെ ധർമ്മത്തിലെ ആത്മാക്കൾ താഴേക്ക് പതിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ശുരൂ എന്നും ആരോധ്യം വിളിക്കാൻ കഴിയില്ല. ശുരൂക്കുമെന്നും അവിശ്വാസിയാണ്. ശിവബാബവയെ പറ്റി പറയുകയില്ല അദ്ദേഹം ജനം എടുക്കുന്നവനാണ്, അത് തെറ്റായിപ്പോകും. അദ്ദേഹം അവതാരമെടുക്കുന്നു. ജനമെടുക്കുകയെന്നാൽ

గර්ඝෙතිල් පරුකශයෙනාගේ. නොම් ගර්ඝෙතිලුවා ඇඟමදුකැබුණිල්. අවතාරමාගෙනුකැබුණත්. එනාට එසෙබෙවරුනු එනත් අතරුම මග්‍යිලාකැබුණිල්. නොම් පරියාමිත් තිබුණු බෙං හා ගර්ඝෙතිල් ප්‍රවෙශිකැබුකායාගේ. එනික් ගර්ඝීර අවස්‍යමල්. කුඩාත බලිය ගර්ඝීරමාග් වෙළඳත්. ගෙරිය ගර්ඝීරතිලිතුන් සංසාරිකාග් ක්‍රියිල්. නොම් අනුශ්‍රාපී රජමාය, ගුහාවාක ඇඟැඹුලිල් අනිම් ඇඟමාය, වානුප්‍රසාද අවස්ථයිලාග් පරුනත්. ගැශයිලුව් පියුණුණ් නොම් හුඳුවෙතිගේ ඇඟැඹුලු මග්‍යිලාකැබුණු. හුඳුවෙහෙම අනිශ්චිතිවුනිල්. මුද්‍රාව් අනියුණු. ගරුත්ව්‍ය පරිණතුවෙකාදුකැබුණු - අතඹුම හුඳුවෙහෙම වෛවතයායිරුණු, 84 ඇඟැඹුල් එදුනෙතෙනුත් අනිම් ඇඟතිලාග්, මුද්‍රාව් නොම් හුඳුවෙතිල් ප්‍රවෙශිකැබුණු. මූත්‍ර මඟ්‍යිකාරී ඇඟමාග්. බ්‍රාඩ් බෙං හුඳුවෙතිලුවා පරිප්‍රේකුණු අදුෂ්‍රාව් හුඳුවෙහෙම මාතාවුම කුකියාග්. වාස්ත්‍රවතිල් හුඳුවෙමාග් අම්, එනාට සෙවනම ගෙවෙන ගෙවෙන පිතාවිගේ රුපතිලායතිකාට මම්‍යා තිබුණිමාකි යිතිකැබුකායාග්. තිශ්‍යා කුකිශ්‍යා අදුෂ්‍රාවෙනාංසාප්‍රාං තිබුණිමායි මාරුණු. සර්වුර්කැබු සුර්ග්‍රාවාසික්‍රාකුවාගුණුඩු බ්‍රාඩ් පරිණතුවෙකාදුකැබුණු.

மனுஷர் மறிக்குவோச் பரயுநூ ஸுற்றுவாஸி அதிர் ஏன். அவர் புருஷர்தம் செய்யுளில் நம்தாளைகித் ஸுற்றுவாஸி கலாகுந்தினுவேள்ளி புருஷர்தம் செய்துகொள்ளிருக்கிறான். ஸத்யுஶ்ரதீத் லக்ஷ்மி-நாராயணமால் உள்ளதிருநூ, அவரை ஸுற்றுத்தின்றி அயிகாரி அக்குநாத் அரான்? ஶரிக்கு அதிருநீல், ஏனால் அக்கிடத்தீர்த்தான். ஹதித் பியாஸத்தின்றி காருமொனுமில் வாவை கேவலம் நிரப்பேஶம் நல்குநூ ஏவென்னால் ஶூஹஸம் வழவாரத்தின் கஷின்துகொள்ளு ஹு அனிம ஜமங் பவித்ரமாகு. ஹபோஸ் பசுய லோகத்தின்றி வினாஶம் உள்ளகு. ஸத்யுஶ்ரதீத் ராவளைக் கத்திகில். மனுஷர் பரயாருள்ள ஹு அத்சார அனாடியாயி நடனுவருந்தான் ஏன், ஏனால் ஏனுமுதலான் அத்சரிக்குநாத் ஏனாத் அரியுளில். வாபரம் முதல் ராவளைக் கத்திக்கான் அரங்கிழுதான். ராவளை ஒரு பிரதேக வாஸமலம் ஹல். ஶிவபொவையுட வாஸமலமான் பரங்யா. ராவளை யாம் ஏவிடெயான்? அத் ஏல்லாவரிலும் பிரவேசித்திருக்குநூ. ஏதெக்கிலும் ஒரு வாஸமலமில். ராவளைஜூ ஏபோஸ் பூர்த்தியாகுநுவோ, அபோஸ் ஸர்வுரு பாவநமாயி மாருநூ பினீக் ராவளை பேரே அத்யாத்மோ உள்ளகுநீல். ராமஙு ராவளைநூ ரளை. ராமங் ஸுற்றுஸ்மாபன செய்யுநூ, ராவளை டு:விக்கலாக்கி மாருநூ. தொன் ஸர்வுவாபியைநூமல். ராவளைந் ஸர்வுவாபி, பினீக் தொன் வந்தினுஶேஷமான் ஹு ஹுதைசெலை ஓடிக்குநாத். ஹு ஹுதைசெலைத் தென்யான் ஸர்வுரேயூ டு:விக்கலாகுநாத். ஹு ஹுதைசெலைத் தென் விஜய நெடித்தினுகொள்ள ஸுற்றுத்தின்றி அயிகாரியாக்கிமாருநூ. நினைச் குடுக்கலைல்லாவரும் புருஷர்தம் செய்யுநாத் ஸுற்றுவாஸி கலாகுந்தினுவேள்ளியான். அது மனுஷர் பரயுநூ ஸுற்றுவாஸி யீன். ஏகித் பிளை கரியுநாத் ஏகிடினான்? அவிட வெவேண்டு ஒருபாடுள்ள. மனுஷர்க்க ஸுற்றுத்தின்றி ஓர்ம வருநூ. பகேச புரு ஜமங் வீஸ்டு நகக்கத்தித் தென் ஏடுக்குநூ. நினைச் சுத்யுஶ்ரதீத் அத்குவோச் புருந்துநைசெல் ஸத்யுஶ்ரதீத் தென்யான் லடிக்குநாத். ஹபோஸ் நரகம் மானி ஸுற்று வரான் போகுக்கிறான். டு:வத்தின்றி லோகம் மானி ஸுவத்தின்றி லோகம் வரான் போகுக்கிறான். ஹபோஸ் ஸுற்றுத்தின்றி ஸத்துதி டாதாவ் வனிரிக்குக்கிறான் ஸுற்றுரேயூ ஸுவிக்கலாகுந்தினாயி. ஶரி.

വളരെക്കാലത്തെ വേദപാടിനു ശേഷം തിരിച്ചു കിട്ടിയ മധുര മധുരമായ കൂട്ടികളെ പ്രതി മാതാവും പിതാവുമായ ബാപ്പാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും പുലർക്കാല വന്ദനവും ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കൂട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ယାରଣକୁଳେ ମୁଖ୍ୟମାତ୍ର ସାରଂ -

വരദാനം:- ഓരോ കർമ്മത്തിന്റെയും ഭാരം ബാബക്ക് കൊടുത്ത് സയം ട്രസ്റ്റിയായിരിക്കുന്ന ഡബിൾ ലെറ്റ് ഫതിസ്തയായി ഭവിക്കേണ്ട്.

ഒധരും കാണിക്കുന്ന കൃതികളെ ബാബു സദാ സഹായിക്കുന്നു. കൃതികൾ ശ്രേഷ്ഠം സകൽപ്പം വെക്കുവോൾ ബാബു ഹാജരാകുന്നു. കേവലം ബാബക്കുമേൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും വിട്ടുകൊടുക്കു, എങ്കിൽ ബാബക്കൻഡിയാം, കാര്യമരിയാം. സയം തനിക്കുമേൽ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുടെ ഭാരം ചുമക്കാതിരിക്കു, സുക്ഷിപ്പുകാരനായിരിക്കു, എങ്കിൽ സദാ ഭാരരഹിതരും ഡബിൾ ലെറ്റ് ഫതിസ്തയുമായി മാറി പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ഹൃദയം ശുദ്ധമാണെങ്കിൽ ഇഷ്യറൻ സംപീതനാകുന്നു.

സ്ന്യാഗൻ:- ഉമേഷ-ഉസാഹത്തിന്റെ പിരക്ക് കുടയുണ്ടകിൽ പറക്കുന്ന കലയിൽ പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.